

Ar dziesmu šūpulī

VINETA ELKSNE, 16gadi, mācās Daugavpils mūzikas koledžas 1. kursā, kordiriģēšanas specialitātē. Absolvējusi Līvānu mūzikas skolu, kopš 12 gadu vecuma vada bērnu popgrupu «Mēs paši» Līvānu novada Turku pagastā. Muzikālo ceļu sākusi 4 gadu vecumā, piedaloties konkursā «Cālis». Mūziku uzskata par savu aicinājumu. Ir vecāks brālis Māris, kurš komponē dziesmas popgrupai un arī mācās Daugavpils mūzikas koledžā. Savu dzīvi Vineta redz saistībā vienīgi ar mūziku, bet konkrētākus nākotnes plānus pagaidām vēl nekaļ.

Vinetas horoskopa zīme ir Auns, kas dod neizsīkstošu enerģiju un aktivitāti. Viņa nebaidās riskēt un pateikt to, ko domā. Rakstura Vineta ir strauja, reizēm arī asa, ātri sadusmojas, bet jaunu prātu ilgi netur.

— Vai atceries savu pirmo uznācienu uz skatuves?

— Man bija četri gadi, kad nokļuvu pie Martas Rimšas, kas tolaik vadīja konkursu «Cālis», tā ka mans ceļš mūzikā sākās ar šo konkursu. Gāju bērnudārzā, jau no mazotnes man bija diezgan ass raksturiņš. Nebiju no mierīgajiem bērniem. Brālis Māris ir divus gadus vecāks, mēs uzaugām kopā, var sacīt, sadzīvojām labi, lai gan parasti jau māsas ar brāļiem ķīlidojas bieži. Mums tā nebija, arī tagad saprotamies lieliski. Raksturo neesam līdzīgi, bet mums ir kopīgs cels mūzikā, abiem arī kopīgs darbs popgrupā, kopīgas intereses, tas daudz ko dod. Brālis komponē mūziku dziesmām, es meklēju tām vārdus. Pati arī dziedu, īpaši tuvas man ir brāļa dziesmas, lielākoties tas ir liriskas, maigas. Esmu aktīvāka, kustīgāka, vieglāk atrodu kontaktu ar cilvēkiem, Māris ir vairāk sevī vērsts.

— Abi ar brāli studējat mūziku, no kurienes nāca ievirze izvēlēties tieši šo ceļu, vai ģimenē?

— Nē, vecākiem nav ne vismazākās saistības ar mūziku. Savulaik mans vectēvs vadīja kapelu Turku pagasta Zundānos, vecmamma dziedājusi ansambļos, varbūt šī dzirkstelīte ir no viņiem. Vecāki nemudināja, tā bija krustmāte, kas mani pirmoreiz aizveda dziedāt. Tad mūzikas skolā iestājās brālis, lai gan viņam neviens neparedzēja mūziķa karjeru. Māri pieskaitīja rūcējiem, tādiem, kam nav talanta. Dzīvē iznāca citādi. Es jau kopš mazotnes zināju, ka gribu dziedāt, nekad neesmu sapņojusi kļūt, piemēram, par ārsti vai skolotāju.

Atceros, ka sākumā arī man mūzikas skolā reizēm negāja tik labi, kā gribētos, taču vecāki šajā ziņā bija stingri, nekādas atlaides nedeava un mācības pamest neļāva, ja kas iesākts, tas bija jāpadara līdz galam. Uzskatu, ka vecākiem jābūt, kurā brīdī stingrība un noteiktība nepieciešama. Ja vajag, savu reizi arī jāpiespiež, jo bērns jau neapzinās, kas viņam ir svarīgi un kas nav. Man ir paveicies, ka vecāki savulaik palīdzēja saprast, ka mācības pamest nedrīkst, ka iesāktais jāturpina. Mūzikas skolā Līvānos mācījos divas specialitātes — pianistos un kora klasē. Papildus spēlēju arī vijoli.

— Nebija grūti savienot mācības vispārizglītojošajā skolā un mūzikas skolu, kur apguvi divas specialitātes?

— Man nebija grūti. Mūzika man nozīmē visu. Mācību slodze bijusi jau kopš pirmās klases. Vienmēr laiks bija saplānots pa minūtēm, rītā skola, pēcpusdienā koncerti un mūzikas skola. Mūzika nespēj mani apgrūtināt, citas lietas gan. Es labprāt nodarbotos tikai ar mūziku, bet darba pietiek gan mājās, gan dārzā. Mamma dzīvo Līvānos, brīvdienās braucu uz mājām palīgā.

Pēc septītās klases pabeidzu Līvānu mūzikas skolu un iestājos Daugavpils mūzikas koledžā, tad man bija tikai 13 gadu. Brālis tikko bija sācis mācīties Daugavpilī, es pieteicos uz sagatavošanas klasēm. Ieguvu ļoti daudz, pēc tam nebija problēmu iestāties koledžā. Ja būtu palikusi Līvānos pēc mūzikas skolas, tad divus gadus nāktos zaudēt.

— Kam pakārtots tavš dienas režīms?

— Koledžai. Tajā ir vairākas atsevišķas nodaļas — vokālā, akordeona, pūtēju, kordiriģentu, pianistu. Nevar teikt, ka skola ir ļoti liela, kopējais skolēnu skaits varētu būt ap 150 — ir gan mūzikas skola, gan profesionālās sagatavošanas klases, kurās mācās 5.-7. klašu skolēni, gan arī pati mūzikas koledža, tajā studē piecus gadus. Slodze ir liela, stundas notiek līdz septiņiem vakarā, jo katru vakaru ir kora nodarbības. Rezultātā esi noguris un izklaidēms laika paliek pavisam maz. Lai cik tas nebūtu dīvaini, dziedam arī vakaros, daudz balsīgi. Dzīvoju kopmītnēs, taču problēmas nerodas, jo esam vienādi domājoši cilvēki, kuriem ir kopīgas intereses. Brīvdienās ir popgrupas mēģinājumi, tie ievēlās līdz četriem pēcpusdienā. Brīvā laika man praktiski nav, bet es nesūdzos par to. Talants ir vajadzīgs, bet lielu daļu panākumu nodrošina darbs, treniņš.

